

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

MAANEPRINSESSEN

PROGRAMMER
CREDITS MM.

19/10 17

Maaneprinsessen

Detektiv- og Kærlighedsroman
Original og spændende

3 underholdende Akter
50 fortrinlige Afdel.

Optaget af
Nordisk Films Compagni.

Iscenesat af
HOLGER-MADSEN

A/S „FOTORAMA“ ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret. Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende

19 Oktober 1917

PERSONERNE:

Annie Darling, kaldet „Maaneprinsessen“ . . . . . Frk. Stella Lind
 Tom Darling, hendes Onkel . . . . . Herr Philip Bech
 William Welton, Direktør . . . . . Herr Johannes Ring
 Kitty, hans Datter . . . . . Frk. Zanny Petersen
 Henry Burns, Kunstmaler . . . . . Herr Anton de Verdier

AFDELINGERNE:

1. I Variétéen.	27. Kitty beslutter sig til at ville besøge sin Kæreste.
2. Direktør Welton med Datter og Svigersøn.	28. Fortiden hævner.
3. Den optrædende Spanierinde, kaldet „Maaneprinsessen“.	29. Stakkels Kitty.
4. Et Gensyn.	30. Et sidste Afskedsbrev.
5. Et fingeret Ildebefindende	31. „Hvis den Dame, der var her i Gaar, kommer igen, er jeg ikke hjemme“.
6. Brevet fra „Maaneprinsessen“.	32. Henry Burns vil betale sin Gæld til Tom Darling.
7. Annie venter i Paaklædningsværelset paa Henry Burns.	33. 200 £ — 1200 £!!
8. Det første Møde efter Aars Forløb.	34. „Infame Slyngel — De har forfalsket Gældsbeviset!“
9. „Lad os ikke kalde Fortiden tilbage!“	35. Striden.
10. Saaret Stolthed.	36. Morder??
11. Annies Trusel.	37. Det store Kup skal nu forsøges mod Henry Burns.
12. Mellem Tvivl og Tro.	38. Samme Nat.
13. Burns skriver et Undskyldningsbrev til Kitty.	39. Et Indbrud i Juvelerbutikken.
14. „Skal vi ikke gaa; jeg har ikke Lyst til at være her mere“.	40. Ringen!!
15. Den snu Spanierendes Triumf.	41. Annie er atter hjemme og beretter om Oplevelsen.
16. Hos Annies Onkel, Tom Darling.	42. „Det var Burns“.
17. Et Spilleparti.	43. „Han maa uskadeliggøres“.
18. Noble Fyre!	44. „Politiet“ indfinder sig hos Henry Burns.
19. Avismeddelelsen om de 5 store Juveltyverier.	45. Det lille Trick afsløret.
20. Blokket for 200 £.	46. Annies Plan.
21. Gældsbeviset.	47. „Darling lever. Jeg er altsaa ingen Morder“.
22. Næste Dag.	48. Den store, spændende Kamp for Friheden og Retten.
23. I Kittys Hjem.	49. Kitty faar hans Forklaring.
24. Kitty faar Brevet fra Burns.	50. . . . og det blev atter Dag . . .
25. Annies Besøg.	
26. „Forær mig denne Ring!“	

En bedre Roman kan man ikke med Billighed forlange! Den er afvekslende som faa, og den er paa én Gang en ypperlig Kærlighedsroman og en spændende Detektivfortælling. Den ejer saaledes alle Betingelser for at kunne sejre over Tilskueren og forøge Biografængernes store Tal med endnu adskillige Hundreder!

Med den rette Sans for de Virkemidler, der altid holder sit Publikum i Aande og aldrig trætter det, har Nordisk Films Comp. optaget denne fortrinlige Film, og i den ypperlige Udførelse og ikke mindst i den brillante Iscenesættelse er „Maaneprinsessen“ et stolt Vidnesbyrd om dansk Filmskunst!!

En Aften overværer den unge og lovende Kunstmaler Henry Burns Forestillingen i den elegante »Empire-Variété« sammen med sin Forlovede, Kitty, og sin Svigerfader, Direktør Welton. Programmets Hovednummer er den fejrede Variétédiva, Annie Darling, hvis Artistnavn er »Maaneprinsessen«, — og Burns genkender i hende — til sin ubehagelige Overraskelse en tidligere Model, hvis Bekendtskab han gjorde, da han nogle Aar tilbage i Tiden opholdt sig i Madrid. Hendes fremmedartede Skønhed og besnærende Væsen gjorde den Gang et stærkt Indtryk paa ham, og en kort Tid troede han, at han virkelig elskede hende, men meget snart opdagede han, at hun ikke var hans Kærlighed værdig, og han brød derfor med hende og rejste bort . . .

Og nu genser han hende altsaa i Variétéen. Han haaber, at hun ikke har lagt Mærke til ham, men han skuffes i dette Haab. Hun *har* set og genkendt ham og beslutter — nærmest i hadefuldt Skinsyge mod den smukke Kitty Welton — at erobre ham tilbage. Hun tiltvinger sig et Stævnemøde med ham i sin Garderobe, men alle hendes Forførelseskunster preller af mod hans inderlige og trofaste Kærlighed til Kæresten, og han forbyder Annie at krydse hans Vej oftere. Hendes gamle Følelser for Burns er imidlertid bleven vakt, og hun viger ikke tilbage for at bruge de laveste Midler for at faa ham i sin Magt igen. Hun truer med, at hun vil opsøge Kitty og fortælle hende om

hans Ungdomsletsindigheder, — hvis han i al Fald ikke vil skænke hende denne ene Aften, og Burns, der nødig vil forvolde Kitty Sorg, gaar omsider ind paa den listige Fristerindes Forslag. Han skriver et Par Ord til Kæresten om, at han ikke føler sig helt rask og derfor er taget hjem. — og kører saa med Annie hen til hendes Onkel, Eventyreren Tom Darling. Der træffer han et større Selskab, bestaaende af Byens Levemænd og Spillefugle — og det ender med, at han selv kommer til at deltage i Spillet. Han taber en betydelig Sum til Annies Onkel, og da han ikke har Pengene hos sig, giver han ham en Forskrivning. Og saa vil han gaa. Annie baade tigger og truer, — smiler og græder, — for at faa ham til at blive, men han betyder hende endnu en Gang, at alt maa være forbi mellem dem, og forlader saa Huset . . .

Næste Dag opsøger hun ham alligevel i hans Atelier. Han er fortvivlet over hendes Paatrængenhed og forsøger at blive fri for hendes Selskab. Efter at have tiltigget sig en kostbar Fingerring, som hun finder paa hans Bord, lover hun da ogsaa at gaa. Imidlertid har Kitty besluttet sig til at gaa hen til Kæresten for at se, hvorledes han har det. Hun opdager, at han, som hun tror, er syg, har Besøg af en Dame, og det ender med, at hun sender ham et Brev, i hvilket hun skriver, at det er bedst, de skilles. . .

Burns, der er fortvivlet over den Vending, Sagen har ta-

get, vil nu afbryde ethvert Samkvem med Annie og hendes Onkel og tager derfor hen til Darling for at betale sin Spillegæld til ham.

Af Raseri over at skulle miste Forbindelsen med den rige

Kunstner, forfalsker Darling Gældsbeviset, saaledes, at det kommer til at lyde paa et betydeligt større Beløb. Burns opdager Falskneriet — og ude af sig selv af Raseri kaster han sig over Bedrageren, og denne segner om tilsyneladende livløs. Maleren frygter, at Darling er død — og griber forfærdet Flugten — men bliver ulykkeligvis set af Annie og Tjeneren Gebbs.

Darling er dog kun besvimet, og Annie, der stadig pønser paa at faa Burns i sin Magt paany, fatter nu den djævelske Plan at indbilde ham, at han har dræbt hendes Onkel og meddeler ham dette i et Brev. Tanken om at have forvoldt et andet Menneskes Død gør ham næsten vanvittig, men han vil dog ikke følge Annies Forslag om at flygte sammen med hende. Gennem de mennesketomme Gader vandrer han nu ud i Natten for at være ene med sine uhyggelige Tanker. Pludselig opdager han i Afstand et Drengenhoved, der kommer til Syne fra en Lyskasse nedenfor en Juvelerbutik, og han erindrer at have læst for nylig om en Række mystiske Indbrud i Juvelerbutikker, og at særlig en Dreng har spillet en fremragende Rolle i disse Forbrydelser. Han iler til for at gribe Drengen, der imidlertid smutter fra ham, men han beholder i sin Haand en Ring, der under Kampen er gledet af Knægten's Finger og opdager nu til sin store Overraskelse, at det er den Ring, som Annie Dagen i Forvejen tilvendte sig oppe hos ham.

Han aner dog ikke, at det er Annie, der optræder forklædt som Dreng og sammen med sin Onkel og dennes Tjenere danser den Forbryderbande, der i nogen Tid har besøgt Byens Juvelerforretninger.

Saaledes forholder det sig imidlertid . . . Annie er i god Behold naaet hjem til Onklen og fortæller ham nu om sit Sammentræf med Burns, og at hun er bange for, at han har gendendt hende. De bliver derfor enige om at forsøge et nyt Middel til at faa ham i deres Garn, og paa den Maade faa gjort ham uskadelig . . .

Den næste Dag indfinder Tjeneren Gebbs sig hos Burns — maskeret som Opdager — og arresterer ham som mistænkt for Mordet paa Darling. For den ulykkelige Burns er der ikke andet at gøre end følge ham, og saa er det, at Annie begynder at virke. Hun optræder som hans Redningsmand, befrier ham fra Opdageren og bringer ham hen til Onklens Villa, hvor hun paa staar, at han er i Sikkerhed foreløbig. Et lykkeligt Tilfælde, som Forbryderne ikke har regnet med, røver imidlertid for Burns, at Darling ikke er død. — Den unge Maler véd nu, at han ikke er nogen Morder, og det gaar op for ham, i hvilket Net af Rænker og Skurkestreger, han har været ved at blive spundet ind i. Ved en snild og raadsnar Manøvre kommer han i Besiddelse af en Revolver, og det lykkes ham nu at faa hele Banden overrumplet. »Maanepriinsessen« og hendes Fællers Saga er endt, og snart har Henry Burns genvundet den Kvinde, han elsker, og som han troede tabt for evig.

∴ "THE ∴
MAYFLY."

An absorbing Four-Part Drama
played by the Brilliant
∴ ∴ NORDISK ∴ ∴
Company of Players and
Exclusively Controlled by

THE NORDISK FILM HIRE SERVICE

Nordisk Films Co., Ltd.,

166-170, Wardour Street,
London, W.

Telephone—
Gerrard 6172.

Telegrams—
Norfilcom, Ox London.

"The May-Fly"

NORDISK FOUR-PART DRAMA

R. WELDON, Kitty his daughter, and her fiance Henry Burns, the famous artist, visit the theatre together. The star of the evening is a dancer known as the "May-Fly," and looking up towards the boxes, she recognises in Burns the artist for whom she acted as model in Madrid, years previously. Immediately she decides to renew the acquaintance, and with this object sends to his box a note which reads, "If you do not give this evening up to me you will repent it."

Knowing the vindictiveness of her nature, Burns realises that her request must be complied with. So he makes the excuse of feeling unwell and goes round to the "May-Fly's" dressing-room. Later he goes home to her uncle's house, where he is persuaded to play cards. He loses £200, for which he gives Tom Darling, the uncle, an I.O.U.

The next day the "May-Fly" calls at the studio and persuades Henry to give her a ring from his finger. As she is leaving the flat Kitty is coming up the stairs to call on her fiance, but seeing him fit and well and in the company of the dancer, goes home and writes him a note announcing the end of their engagement. Later, Burns calls to settle his debt to Darling, and when the impudent scoundrel coolly presents the I.O.U. with the figure altered to £1,200, he refuses to pay and there is a scrimmage in which he believes himself to have killed Darling. Then Burns flies out into the night.

The next morning he receives a note from the "May-Fly" warning him that his crime is known and inviting him to call so that she can show him how to escape. He ignores the note, so another ruse is tried. This time, Darling's valet is sent to Burns' home in the guise of a detective. Calmly he arrests the artist and takes him to the "May-Fly's" home, where he is locked in an upper room.

For some time past mysterious burglaries have been taking place, in which it is suspected that a boy has taken a prominent part. Because Burns has found this "boy" to be none other than the "May-Fly" his capture has been decided on. But his

rescue is planned by the "May-Fly," who promises him immunity from arrest on condition that he will consent to go away with her. Burns, however, manages to secure his own freedom, and, overhearing Darling discussing plans for a new coup, realises that he is no murderer after all. Thereupon he 'phones the police whilst covering the "May-Fly" and her uncle with a revolver. "It was the fear of losing you that made me act as I did," she says, before she is led away by the police, and with his conscience clear, Burns is free to return to his fiancee.

Code : Mayfly.

Posters : 6 and 12 sheets.

M A A N E P R I N S E S S E N .

Personerne:

Annie Darling, kaldet "Maaneprinsessen" ..... Frk. Stella Lind.
Tom Darling, hendes Onkel ..... Herr Philip Boeh.
William Welton, Direktør ..... Herr Johannes Ring.
Kitty, hans Datter ..... Frk. Zanny Petersen.
Henry Burns, Kunstmaler ..... Herr Anton de Verdier.

En Aften overværer den unge og lovende Kunstmaler Henry Burns Forestillingen i den elegante "Empire-Varieté" sammen med sin Forlovede, Kitty, og sin Svigerfader, Direktør Welton. Programets Hovednummer er den fejrede Variétédiva, Annie Darling, hvis Artistnavn er "Maaneprinsessen", - og Burns genkender i hende - til sin ubehagelige Overraskelse en tidligere Model, hvis Bekendtskab han gjorde, da han nogle Aar tilbage i Tiden opholdt sig i Madrid. Hendes fremmedartede Skønhed og besnærende Væsen gjorde den Gang et stærkt Indtryk paa ham, og en kort Tid troede han, at han virkelig elskede hende, men meget snart opdagede han, at hun ikke var hans Kærlighed værdig, og han brød derfor med hende og rejste bort.....

Og nu genser han hende altsaa i Varieteen. Han haaber, at hun ikke har lagt Mærke til ham, men han skuffes i dette Haab. Hun har set og genkendt ham og beslutter - nærmest i hadefuld Skinsyge mod den smukke Kitty Welton - at erobre ham tilbage. Hun tiltvinger sig et Stævnemøde med ham i sin Garderobe, men alle hendes Forførelseskunster preller af mod hans inderlige og trofaste Kærlighed til Kæresten, og han forbyder Annie at krydse hans Vej oftere. Hendes gamle Følelser for Burns er imidlertid ved Gensynet bleven vakt, og hun viger ikke tilbage for at bruge de laveste Midler for at faa ham i sin Magt igen. Hun truer med, at hun vil opsøge Kitty og fortælle hende om hans Ungdomsletsindigheder, -

(Maaneprinsossen)

-2-

hvis han i al Fald ikke vil skænke hende denne ene Aften, og Burns, der nødigt vil forvolde Kitty Sorg, gaar omsider ind paa den listige Fristerindes Forslag. Han skriver et Par Ord til Kæresten om, at han ikke føler sig helt rask og derfor er taget hjem, - og kører saa med Annie hen til hendes Onkel, Eventyreren Tom Darling. Der træffer han et større Selskab, bestaaende af Byens Levemænd og Spillefugle, - og det ender med, at han selv kommer til at deltage i Spillet. Han taber en betydelig Sum til Annies Onkel, og da han ikke har Pengene hos sig, giver han ham en Forskrivning. Og saa vil han gaa. Annie baade tigger og truer, - smiler og græder, - for at faa ham til at blive, men han betyder hende endnu en Gang, at alt maa være forbi mellem dem, og forlader saa Huset ....

Næste Dag opsøger hun ham alligevel i hans Atelier. Han er fortvivlet over hendes Paatrængenhed og forsøger at blive fri for hendes Selskab. Efter at have tiltigget sig en kostbar Fingerring, som hun finder paa hans Bord, lover hun da ogsaa at gaa. Imidlertid har Kitty besluttet sig til at gaa hen til Kæresten for at se, hvorledes han har det. Hun opdager, at han, som hun tror er syg, har Besøg af en Dame, og det ender med, at hun sender ham et Brev, i hvilket hun skriver, at det er bedst, de skilles.....

Burns, der er fortvivlet over den Vending, Sagen har taget, vil nu afbryde ethvert Samkvem med Annie og hendes Onkel og tager derfor hen til Darling for at betale sin Spillegæld til ham.

Af Raseri over at skulle miste Forbindelsen med den rige Kunstner, forfalsker Darling Gældsbeviset, saaledes at det kommer til at lyde paa et betydeligt større Beløb. Burns opdager Falskneriet - og ude af sig selv af Raseri kaster han sig over Bedrageren, og denne segner om tilsyneladende livløs. Maleren frygter, at Darling er død - og griber forfærdet Flugten - men bliver ulykkeligvis set af Annie og Tjeneren Gebbs.

(Maaneprinsessen)

-3-

Darling er dog kun besvimet, og Annie, der stadig pønser paa at faa Burns i sin Magt paany, fatter nu den djævelske Plan at indbilde ham, at han har drøbt hendes Onkel og meddeler ham dette i et Brev. Tanken om at have forvoldt et andet Menneskes Død gør ham næsten vanvittig, men han vil dog ikke følge Annies Forslag om at flygte sammen med hende. Gennem de mennesketomme Gader vandrer han nu ud i Natten for at være ene med sine uhyggelige Tanker. Pludselig opdager han i Afstand et Drengehoved, der kommer til Syne fra en Lyskasse nedenfor en Juvelerbutik, og han erindrer at have læst for nylig om en Række mystiske Indbrud i Juvelerbutikker, og at særlig en Dreng har spillet en fremragende Rolle i disse Forbrydelser. Han iler til for at gribe Drengen, der imidlertid smutter fra ham, men han beholder i sin Haand en Ring, der under Kampon er gledet af Knægtens Finger og opdager nu til sin store Overraskelse, at det er den Ring, som Annie Dagen i Forvejen tilvendte sig oppe hos ham. Han aner dog ikke, at det er Annie, der optræder forklædt som Dreng og sammen med sin Onkel og dennes Tjener danner den Forbryderbande, der i nogen Tid har hjemsøgt Byens Juvelerforretninger.

Saaledes forholder det sig imidlertid ..... Annie er i god Behold naaet hjem til Onklen og fortæller ham nu om sit Sammentræf med Burns, og at hun er bange for , at han har genkendt hende.

De bliver derfor enige om at forsøge et nyt Middel til at faa ham i deres Garn og paa den Maade faa gjort ham uskadelig.....

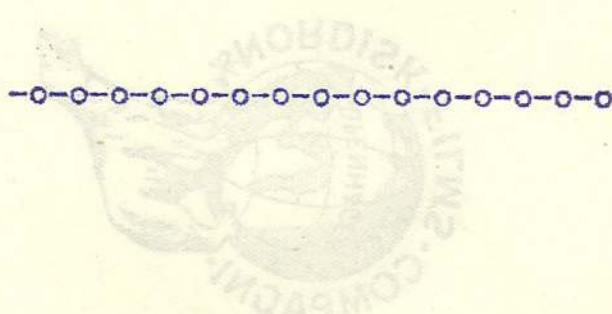
Den næste Dag indfinder Tjeneren Gebbs sig hos Burns - maskeret som Opdager - og arresterer ham som mistænkt for Mordet paa Darling. For den ulykkelige Burns er der ikke andet at gøre end følge ham, og saa er det, at Annie begynder at virke. Hun optræder som hans Redningsmand, befrier ham fra Opdageren og bringer ham hen til Onklens Villa, hvor hun paastaar, at han er i Sikkerhed

(Maaneprinsessen)

-4-

foreløbig. Et lykkeligt Tilfælde, som Forbryderne ikke har regnet med, røber imidlertid for Burns, at Darling ikke er død. - Den unge Maler ved nu, at han ikke er nogen Morder, og det gaar op for ham, i hvilket Net af Rænker og Skurkestreger, han har været ved at blive spundet ind. Ved en snild og raadsnar Manøvre kommer han i Besiddelse af en Revolver, og det lykkes ham nu at faa hele Banden overrumplet. "Maaneprinsessen's" og hendes Fællers Saga er endt, og snart har Henry Burns genvundet den Kvinde, han elsker, og som han troede tabt for evig.

(Mærkeskrift)
... den danske Filmindustri, som fornyede sig på den
... at det ikke er nogen Norder, og det gælder
... hvilket Net af Banker og Skatkasser, som har
... at blive oplyst om. Ved en snild og respektfuld
... af en Revisor, og det lykkes ham nu at
... og herunder overbringer. Mærkeskriftet og herunder
... og snart har hans navn genvundet den Kvinde, som
... og som har været langt for øve.

Die Fee im Monde.

Drama in drei Akten.

Personen:

Lia Mälby.....Stella Lind
Theodor Mälby, ihr Onkel.....Philip Bech
Direktor Salten.....Johannes Ring
Signild, seine Tochter.....Zanny Petersen
Heinrich Braun, Kunstmaler.....Anton Verdier

Der Kunstmaler Heinrich Braun besucht eines Abens mit seiner Braut Signild und deren Vater die Vorstellung eines eleganten Varieté und erkennt in dem Mädchen, das als "Fee im Monde" den höchsten Beifall des Publikums erringt, sein ehemaliges Modell Lia Mälby wieder. So lieblich Lia auch in ihrer wirkungsvollen Nummer erscheint, so wenig vermag diese im Schmuck ihres blonden Haars auf der Mondsichel vorüberschwebende Fee zärtliche und gerührte Erinnerungen in ihrem einstigen Freunde zu wecken. Heinrich ist diese Begegnung nur peinlich, und seine Verwirrung steigert sich, als Lia ihn in einem Briefchen bittet, sie in ihrer Garderobe aufzusuchen. Nur widerwillig und zögernd erfüllt Heinrich diesen Wunsch, aber er kennt Lias rachsüchtige Natur und den Stolz und die Empfindlichkeit seiner Braut--und er fügt sich knirschend den Launen der schönen Frau. Die gleichen Beweggründe führen ihn dann in immer verwickeltere Verhältnisse hinein. Er hat geglaubt, um jeden Skandal und jeden Zusammenstoß zwischen seiner Braut und seiner ehemaligen Geliebten zu vermeiden, Lias Bitte, sie in das Haus ihres Oheims zu begleiten, willfahren zu müssen. Er entdeckt dort aber zu spät, dass er in einen Spielklub geraten ist und verliert beim Tarock hohe Summen.

Seiner Braut gegenüber hat er sich mit einem Unwohlsein entschuldigt, aber auch diese Unaufrichtigkeit rächt sich schwer. Denn Signild sucht in der Angst ihres Herzens ihren Verlobten auf, um sich über seinen Zustand zu vergewissern und stösst auf der Treppe mit Lia zusammen, die den Maler soeben besucht hat. Signild

2) Die Fee im Monde.

ahnt natürlich nicht, wie wenig Heinrich die Tänzerin in ihrer Zu-
dringlichkeit ermutigt hat. Für sie steht es fest, dass der Bräu-
tigam sie hintergangen und ein doppeltes Spiel getrieben hat. Heim-
gekommen, schreibt sie einen Brief an ihn, in dem sie in rührenden
Worten Abschied von ihm nimmt. Als er diese traurigen Zeilen er-
hält, erfasst den Maler eine grosse Erbitterung. Er gibt seinem
Diener Anweisung, Fräulein Mälby keinesfalls einzulassen, wenn sie
noch einmal versuchen sollte, sich ihm zu nähern. Dann begibt er sich
zu ihrem Onkel, um seine Spielschuld zurückzuzahlen und damit jede
Beziehung zu der Familie zu lösen. Allein Theodor Mälby ist nicht
entschlossen, den Maler so leichten Kaufes freizugeben. Er hat in-
zwischen den Schuldschein gefälscht und die Summe um das Dreifache
erhöht. In äusserster Entrüstung über diesen Täuschungsversuch
stürzt sich der Maler auf den Betrüger, ein kurzes Handgemenge ent-
spinnt sich, im Verlaufe dessen Theodor Mälby stolpert und mit der
Stirn gegen eine Tischplatte schlägt. Er bleibt bewusstlos liegen,
und Heinrich glaubt nun nichts anderes, als dass er den Tod seines
Gegners verschuldet habe. In grösster Verzweiflung flieht er aus
dem Hause. Inzwischen erholt sich jedoch der Getroffene und über-
legt triumphierend, wie er die Situation ausnutzen könnte. Lia
schreibt dem Maler einen Brief, in dem sie ihn in seiner Annahme
bestärkt und ihm vorschlägt, gemeinsam ins Ausland zu fliehen. Die-
sen Brief findet Heinrich auf seinem Schreibtisch, als er nach
langem planlosen Umherirren verstört und in höchster Erregung heim-
kehrt. Sein Inhalt steigert nur noch seine Verwirrung, und als es
bald nachher klopft, und ein Detektiv Einlass begehrt, da vermag
er nicht mehr mit klarem Verstande abzuwägen und zu forschen, son-
dern er folgt völlig gebrochen dem Manne, von dem er glaubt, dass
er ihn seiner Bestrafung entgegenführen werde. Im Treppenhaus je-

3) Die Fee im Monde.

doch taucht plötzlich Lia vor ihm auf und drückt ein scheinbar mit Chloroform getränktes Taschentuch dem Detektiv an den Mund. Dieser sinkt bewusstlos zusammen, während Lia den Maler zur Flucht drängt. Sie versteckt ihn in einem Zimmer, das abseits von der übrigen Wohnung ihres Onkels liegt und verspricht ihm, für ihn zu sorgen und ihn am nächsten Morgen ins Ausland zu begleiten. An diesem Abend müsse sie noch einmal im Theater in einer Bubenrolle auftreten. In tiefer Verzweiflung ergibt sich Heinrich Braun in sein Schicksal. Da hört er Stimmen nebenan und schaut durch das Schlüsselloch in den anstossenden Raum. Zu seinem unbeschreiblichen Erstaunen sieht er Theodor Mälby vor sich stehen, dessen Tod er verschuldet zu haben glaubt. Er erkennt sofort, dass er das Opfer eines unerhörten Betruges geworden ist und schreitet sogleich zu seiner Befreiung. Da alle Türen fest verriegelt sind, klettert er durch das Fenster und schiebt sich am Hause entlang, bis er auf ein zweites offenstehendes Fenster stösst. Er überrascht Theodor Mälby und Lia, die sich, bereits im Kostüm, zum Varieté begeben wollen und hält sie mit seinem Revolver in Schach, bis die telephonisch von ihm alarmierte Polizei eingetroffen ist. Dieser übergibt er die beiden Schuldigen. Zwar versucht Lia, indem sie als Beweggrund alles ihres Handelns ihre leidenschaftliche Liebe hinstellt, des Malers Herz zu rühren. Allein dieser scheidet unbewegt von dem Mädchen, das durch ihren frevelhaften Leichtsinne beinahe sein ganzes Lebensglück zerstört hätte.

Als er am nächsten Morgen seine Verlobte aufsucht, um ihr die Vorgänge des letzten Tages zu erklären, da hat diese den abenteuerlichen Vorfall bereits in der Zeitung gelesen und empfängt ihn in versöhnlichster Stimmung. Tief erschüttert zieht Heinrich die Braut in seine Arme. In diesem Augenblick liegen die düsteren Geschehnisse der Vergangenheit wie ein unwirklicher Traum hinter ihm.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text in the middle section of the page, likely bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side.

L a p r i n c e s s e d e l a l u n e .

Personages:

Annita Sarmiento, appelée "princesse de la lune" Mlle Stella Lind.

Fernán Sarmiento, son oncle.....M. Philip Bech.

William Welton, grand industriel.....M. Johannes Ring.

Claire, sa fille.....Mlle Z. Petersen.

Henri Borne, artiste peintre.....M. A. de Verdier.

Monsieur William Welton, sa fille Claire et son futur gendre, le jeune et illustre artist peintre Henri Borne assistent un soir à une représentation à l'élégant music-hall "Empire". Le clou du programme c'est l'espagnole Annita Sarmiento, l'étoile fêtée des variétés qui porte le nom d'artiste: "princesse de la lune". Henri Borne fait une découverte désagréable en reconnaissant en la princesse **de la lune un ancien modèle, dont il a fait la connaissance, il y a quelques années, pendant son séjour à Madrid. Sa beauté étrangère et ses manières séduisantes l'avaient impressionné fortement en ce temps là et pendant quelque temps il avait** cru vraiment qu'il l'aimait mais bientôt il avait fait la découverte qu'elle n'était pas digne de son amour. Alors il avait rompu avec elle et avait voyagé.....

Et maintenant il la revoit au music-hall. Il espère qu'elle ne l'a pas remarqué, mais son espoir est déçu. Elle l'a bien reconnu et - par une sorte de jalousie haineuse contre Claire - elle se décide à le reconquérir. Elle le force à lui accorder un rendezvous dans sa loge à elle mais en vain, il reste insensible à toutes ses tentatives de séduction. Son amour sincère et fidèle pour la femme qu'il aime vaine et il défend à Annita de se mettre à l'avenir en travers de son chemin. Cependant, par cette rencontre, ses vieux sentiments pour le peintre se ravivent et elle n'hésite pas à employer les moyens les plus bas pour le reconquérir. Elle le menace d'aller

2) La princesse de la lune.

trouver Claire et de lui raconter ses légèretés de jeunesse s'il ne lui donne pas cette seule soirée en tout cas. Enfin, de crainte de causer du chagrin à sa fiancée, Claire, Borne accepte la proposition de la rusée tentatrice.

Dans une lettre à sa fiancée il prétend avoir un malaise et que, par suite, il a préféré rentrer chez lui.....et alors, en compagnie d'Annita, il se rend chez son oncle à elle, l'aventurier Fernán Sarmiento. Là il rencontre toute une société de viveurs et joueurs de la ville.....et il finit par prendre part lui-même au jeu. Il perd une somme considérable avec l'oncle d'Annita et sans les fonds nécessaires sur lui il lui donne une reconnaissance de sa dette. Puis il veut s'en aller. Pour l'obliger à rester Annita l'implore - tantôt en menaçant, tantôt en riant ou en pleurant - mais encore une fois il lui fait comprendre que tout entre eux doit être fini, puis il quitte la maison.....

Toute fois, elle va le trouver le lendemain dans son atelier. Il est désolé de son importunité et tâche à se délivrer d'elle. Enfin, après l'avoir fait lui donner une précieuse bague, qu'elle trouve sur sa table, elle promet de s'en aller. Cependant, Claire s'est décidée à aller voir son fiancé. Elle découvre que celui qu'elle croyait malade a la visite d'une dame et elle lui adresse une lettre où elle lui raconte sa découverte en disant qu'il vaut mieux se séparer.....

Tout désolé de la mauvaise issue de l'affaire, Borne se décide à rompre toute liaison avec Annita et son oncle et s'achemine vers Fernán Sarmiento pour lui payer sa dette.

Furieux de devoir perdre ainsi ses relations avec le riche peintre, Sarmiento falsifie la reconnaissance de façon qu'elle énonce une somme bien plus élevée.

Borne découvre le faux - et hors de lui de fureur il se rue

3) La princesse de la lune.

sur le fourbe, qui tombe à la renverse, inanimé. Le peintre craint que Sarmiento ne soit mort et s'enfuit terrifié... mais malheureusement il est vu par Annita et le domestique, Gibbs.

Cependant Sarmiento est seulement évanoui et Annita, désireuse toujours de reprendre Borne en son pouvoir forme le dessin diabolique de faire croire à Borne qu'il a tué son oncle, ce qu'elle lui raconte par une lettre.

La pensée d'avoir commis un meurtre ne lui laisse aucun repos mais, cependant, il refuse de suivre la proposition d'Annita de fuir avec elle.

S'engageant dans les rues désertes il erre çà et là tout plongé dans ses sinistres pensées. Tout à coup il découvre une tête de gamin qui, à quelque distance, surgit du jour devant un magasin de bijouterie, ce qui lui fait se souvenir d'avoir lu récemment de toute une série de vols de bijoux dans lesquels un enfant jouait un rôle principal.

Il y court pour saisir le garçon. Celui-ci réussit cependant à s'évader en laissant dans la main de Borne une bague qui pendant le combat est glissée de son doigt. Borne découvre maintenant, à sa grande surprise, que c'est la bague dont Annita s'est emparée la veille chez lui.

Naturellement il ne se doute pas que c'est Annita qui a été déguisée en garçon et qui avec son oncle et le domestique de ce dernier forment une bande de voleurs qui pendant quelque temps a ravagé les magasins de bijouterie de la ville.

Il en est ainsi, cependant..... Annita a réussi, saine et sauve, à rejoindre son oncle à qui elle raconte sa rencontre avec Borne et qu'elle a peur qu'il ne l'ait reconnue. Par suite ils tombent d'accord d'essayer un autre moyen de le prendre de manière à le rendre inoffensif.

4) La princesse de la lune.

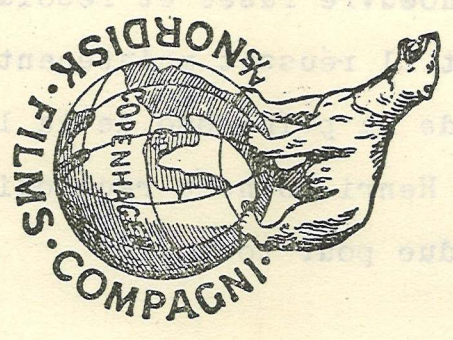
Le lendemain le domestique, Gibbs, se présente chez Borne - déguisé comme détective - et l'arrête comme soupçonné d'avoir assassiné Fernán Sarmiento.

Le malheureux Borne n'a d'autre chose à faire que de le suivre. Puis c'est à Annita de commencer son rôle. Elle joue le rôle de son sauveur, le délivre du détective et l'amène à la villa de l'oncle sous prétexte de le mettre en sûreté.

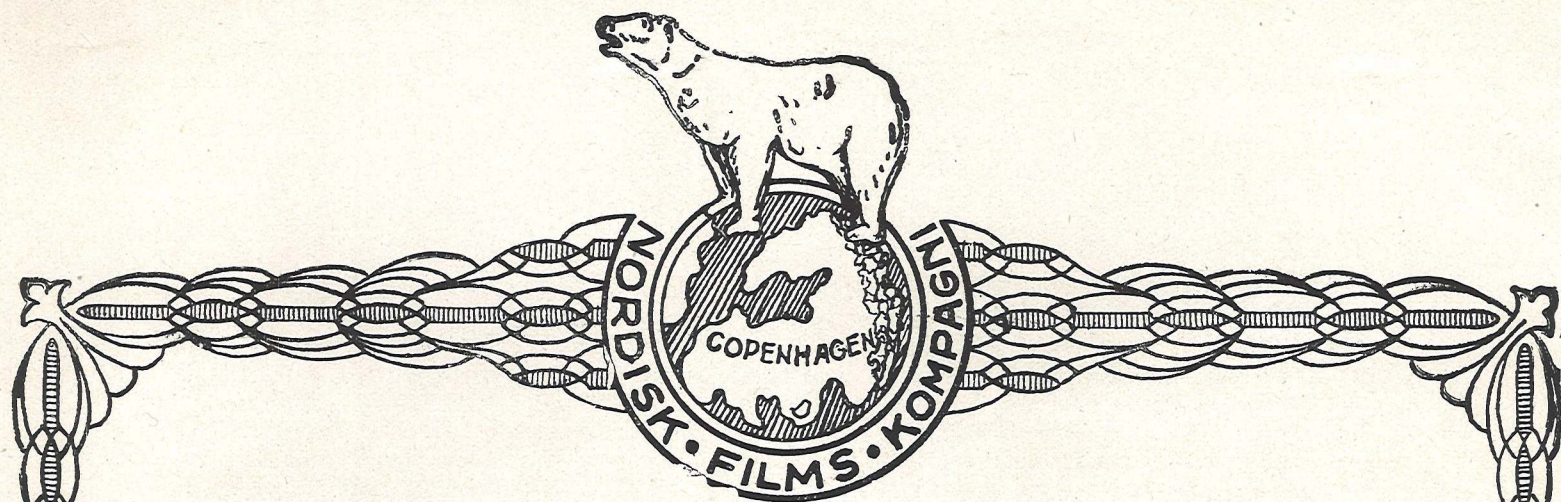
Cependant par un accident heureux, sur lequel n'ont pas compté les voleurs, Borne apprend que Sarmiento est encore en vie. Il sait maintenant qu'il n'est pas un meurtrier et il commence à comprendre qu'il a été la victime de tout un réseau d'intrigues et de tours de coquin. Par une manoeuvre rusée et résolue il se met en possession d'un revolver et il réussit maintenant à venir à bout de toute la bande. La légende de la princesse de la lune et de ses complices est finie et bientôt Henri Borne a reconquis la femme qu'il aime et qu'il croyait perdue pour toujours.

la prison de la lune.
le détective le domestique, Ullrich, se présente chez Borne
se comme détective - et l'arrête dans le sous-sol d'un appartement
Kernan Garretto.
le malheureux Borne n'a d'autre chose à faire que de le suivre.
Luis s'est évanoui de commotion son rôle. Elle joue le rôle de son
sauveur, le détective du détective et l'amène à la villa de l'oncle
sans prétexte de le mettre en liberté.
Cependant par un accident heureux, sur lequel nous ne pouvons
les voleurs, Borne apprend que Garretto est encore en vie. Il est
maintenant qu'il n'est pas un meurtrier et il commence à comprendre
qu'il a été la victime de tout un réseau d'entraînements et de tours
de passe-passe. Par une manœuvre habile et résolue il se met en possession
d'un revolver et se rend à la villa de son oncle.
La bande, la légende de la bande, la légende de la bande, la légende de
est finie et bientôt Kernan Garretto est la fin de la fin qu'il aime
et qu'il croyait perdue.

Die Fee im Monde

Drama in drei Akten

PERSONEN:

Lia Mälby	Stella Lind
Theodor Mälby, ihr Onkel	Philip Bech
Direktor Salten	Joh. Ring
Signild, seine Tochter	Zanny Petersen
Heinrich Braun, Kunstmaler	Anton Verdier

Der Kunstmaler Heinrich Braun besucht eines Abends mit seiner Braut Signild und deren Vater die Vorstellung eines eleganten Varieté und erkennt in dem Mädchen, das als »Fee im Monde« den höchsten Beifall des Publikums erringt, sein ehemaliges Modell Lia Mälby wieder. So lieblich Lia auch in ihrer wirkungsvollen Nummer erscheint, so wenig vermag diese im Schmuck ihres blonden Haars auf der Mondsichel vorüberschwebende Fee zärtliche und gerührte Erinnerungen in ihrem einstigen Freunde zu wecken. Heinrich ist diese Begegnung nur peinlich, und seine Verwirrung steigert sich, als Lia ihn in einem Briefchen bittet, sie in ihrer Garderobe aufzusuchen. Nur widerwillig und zögernd erfüllt Heinrich diesen Wunsch, aber er kennt Lias rachsüchtige Natur und den Stolz und die Empfindlichkeit seiner Braut — und er fügt sich knirschend den Launen der schönen Frau. Die gleichen Beweggründe führen ihn dann in immer verwickeltere Verhältnisse hinein. Er hat geglaubt, um jeden Skandal und jeden Zusammenstoß zwischen seiner Braut und seiner ehemaligen Geliebten zu vermeiden, Lias Bitte, sie in das Haus ihres Oheims zu begleiten, willfahren zu müssen. Er entdeckt dort aber zu spät, daß er in einen Spielklub geraten ist und verliert beim Tarock hohe Summen.

Seiner Braut gegenüber hat er sich mit einem Unwohlsein entschuldigt, aber auch diese Unaufrichtigkeit rächt sich schwer. Denn Signild sucht in der Angst ihres Herzens ihren Verlobten auf, um sich über seinen Zustand zu vergewissern und stößt auf der Treppe mit Lia zusammen, die den Maler soeben besucht hat. Signild ahnt natürlich nicht, wie wenig Heinrich die Tänzerin in ihrer Zudringlichkeit ermutigt hat. Für sie steht es fest, daß der Bräutigam sie hintergangen und ein doppeltes Spiel getrieben hat. Heimgekommen, schreibt sie einen Brief an ihn, in dem sie in rührenden Worten Abschied von ihm nimmt. Als er diese traurigen Zeilen erhält, erfaßt den Maler eine große Erbitterung. Er gibt seinem Diener Anweisung, Fräulein Mälby keinesfalls einzulassen, wenn sie noch einmal versuchen sollte, sich ihm zu nähern. Dann begibt er sich zu ihrem Onkel, um seine Spielschuld zurückzuzahlen und damit jede Beziehung zu der Familie zu lösen. Allein Theodor Mälby ist nicht entschlossen, den Maler so leichten Kaufes freizugeben. Er hat inzwischen den Schuldschein gefälscht und die Summe um das Dreifache erhöht. In äußerster Entrüstung über diesen Täuschungsversuch stürzt sich der Maler auf den Betrüger, ein kurzes Handgemenge entspinnt sich,

im Verlaufe dessen Theodor Mälby stolpert und mit der Stirn gegen eine Tischplatte schlägt. Er bleibt bewußtlos liegen und Heinrich glaubt nun nichts anderes, als daß er den Tod seines Gegners verschuldet habe. In größter Verzweiflung flieht er aus dem Hause. Inzwischen erholt sich jedoch der Getroffene und überlegt triumphierend, wie er die Situation ausnutzen könnte. Lia schreibt dem Maler einen Brief, in dem sie ihn in seiner Annahme bestärkt und ihm vorschlägt, gemeinsam ins Ausland zu fliehen. Diesen Brief findet Heinrich auf seinem Schreibtisch, als er nach langem planlosen Umherirren verstört und in höchster Erregung heimkehrt. Sein Inhalt steigert nur noch seine Verwirrung, und als es bald nachher klopft und ein Detektiv Einlaß begehrt, da vermag er nicht mehr mit klarem Verstande abzuwägen und zu forschen, sondern er folgt völlig gebrochen dem Manne, von dem er glaubt, daß er ihn seiner Bestrafung entgegenführen werde. Im Treppen Hause jedoch taucht plötzlich Lia vor ihm auf und drückt ein scheinbar mit Chloroform getränktes Taschentuch dem Detektiv an den Mund. Dieser sinkt bewußtlos zusammen, während Lia den Maler zur Flucht drängt. Sie versteckt ihn in einem Zimmer, das abseits von der übrigen Wohnung ihres Onkels liegt und verspricht ihm, für ihn zu sorgen und ihn am nächsten Morgen ins Ausland zu begleiten. An diesem Abend müsse sie noch einmal im Theater in einer Bubenrolle auftreten. In tiefer Verzweiflung ergibt sich Heinrich Braun in sein Schicksal. Da hört er Stimmen nebenan und schaut durch das Schlüsselloch in den anstoßenden Raum. Zu seinem unbeschreiblichen Erstaunen sieht er Theodor Mälby vor sich stehen, dessen Tod er verschuldet zu haben glaubt. Er erkennt sofort, daß er das Opfer eines unerhörten Betrug es geworden ist und schreitet sogleich zu seiner Befreiung. Da alle Türen fest verriegelt sind, klettert er durch das Fenster und schiebt sich am Hause entlang, bis er auf ein zweites offenstehendes Fenster stößt. Er überrascht Theodor Mälby und Lia, die sich, bereits im Kostüm, zum Varieté begeben wollen und hält sie mit seinem Revolver in Schach, bis die telephonisch von ihm alarmierte Polizei eingetroffen ist. Dieser übergibt er die beiden Schuldigen. Zwar versucht Lia, indem sie als Beweggrund alles ihres Handelns ihre leidenschaftliche Liebe hinstellt, des Malers Herz zu rühren. Allein dieser scheidet unbewegt von dem Mädchen, das durch ihren frevelhaften Leichtsin n beinahe sein ganzes Lebensglück zerstört hätte. Als er am nächsten Morgen seine Verlobte aufsucht, um ihr die Vorgänge des letzten Tages zu erklären, da hat diese den abenteuerlichen Vorfall bereits in der Zeitung gelesen und empfängt ihn in versöhnlichster Stimmung. Tief erschüttert zieht Heinrich die Braut in seine Arme. In diesem Augenblick liegen die düsteren Geschehnisse der Vergangenheit wie ein unwirklicher Traum hinter ihm.

Nordische Film Co.

G. m. b. H.

Berlin Breslau Düsseldorf Hamburg Leipzig München
Amsterdam Zürich